

Pozměňovací návrh poslance
Ing. Ladislav Šincl
k vládnímu návrhu zákona o platebním styku
sněmovní tisk č. 1059

Návrh právní úpravy:

V § 131 se odstavce 1 a 2 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 3.

V § 131 se slova „podle odstavce 1 a 2“ zrušují a na konci § 131 se doplňuje věta „Způsob vyhledání zpřístupněné informace nesmí uživatele nepřiměřeně zatěžovat.“

Nové znění:

§ 131

~~**(1) Poskytovatel splní povinnost poskytnout informaci uživateli, jestliže**~~

~~**a) sdělí uživateli informaci zachycenou na trvalém nosiči dat a**~~

~~**b) informuje uživatele prostřednictvím komunikačního prostředku, který uživatel běžně používá, o sdělení podle písmene a), jestliže toto sdělení bylo učiněno prostřednictvím komunikačního prostředku, který uživatel běžně nepoužívá.**~~

~~**(2) Poskytovatel splní povinnost zpřístupnit informaci uživateli, jestliže mu umožní informaci vyhledat způsobem, který není pro uživatele nepřiměřeně zatěžující.**~~

~~**(3) Poskytovatel uživateli poskytne nebo zpřístupní informaci podle odstavce 1 a 2 určité a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou. Způsob vyhledání zpřístupněné informace nesmí uživatele nepřiměřeně zatěžovat.**~~

Odůvodnění:

Navrhuje se vypuštění definic pojmů „poskytnutí informace“ a „zpřístupnění informace“ z nového zákona o platebním styku s cílem respektovat účel této právní úpravy, která má do českého právního řádu transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu (PSD2), a to v režimu úplné harmonizace. Pojmy „poskytnutí informace“ a „zpřístupnění informace“ text PSD2 sice používá, ale nijak je nedefinuje, z čehož je patrný úmysl normotvůrce zavést flexibilní podmínky, které umožní efektivně se přizpůsobit očekávanému budoucímu technologickému pokroku a s tím souvisejícímu vývoji judikatury Soudního dvora Evropské unie (SDEU). Směrnice PSD2 ve svém recitálu 54 dokonce přímo uvádí: „Na podporu hladkého fungování jednotného trhu platebních služeb by měly členské státy přijmout pouze ustanovení o informacích, která jsou stanovena touto směrnicí.“

PSD2 je svým obsahem velmi podrobná. V případě podrobné úpravy obsažené ve směrnici by však měl členský stát takovou směrnicí ve svém právním řádu pouze převzít a reprodukovat vlastními prostředky (prostřednictvím vnitrostátního zákona). Neměl by přitom zavádět ustanovení jdoucí nad rámec směrnice.

Způsob předávání informací je v oblasti platebních služeb zcela zásadní problematikou. Budou-li však pojmy „poskytnutí informace“ a „zpřístupnění informace“ definovány a tudíž interpretovány na evropské úrovni v jednotlivých členských státech nejednotně, bude ohroženo hladké fungování jednotného vnitřního trhu platebních služeb. V důsledku ponechání definic v textu návrhu zákona o platebním styku je pravděpodobné, že poskytovatel platebních služeb v České republice bude poskytovat nebo zpřístupňovat informace jiným způsobem a za vyšší náklady a větší administrativně-technické zátěže než poskytovatel v jiných členských státech EU. K tomuto závěru lze dojít i přímým srovnáním právní úpravy v jiných státech EU (např. Slovensko, Spolková republika Německo, Španělsko, Velká Británie či Malta), jejichž stávající zákony upravující oblast platebního styku definice předmětných pojmů neobsahují.

Nejnovější rozhodovací praxe SDEU pak vykládá předmětné pojmy pro situace, kdy jsou informace předávány prostřednictvím schránek elektronické pošty na internetových stránkách online bankovníctví (Rozsudek SDEU ve věci C-375/15 ze dne 25. 1. 2017.). SDEU v této souvislosti považuje povinnost poskytnout informaci za splněnou v případě, kdy poskytovatel platebních služeb aktivně oznámí uživateli existenci a dostupnost předmětných informací na internetových stránkách, pokud jsou tzv. trvalým médiem. Pro zpřístupnění informací je podle SDEU v daném případě dostačující sdělit informaci prostřednictvím internetových stránek a umožnit uživateli si tuto

informaci na nich dohledat. Úprava definic ve světle aktuálního judikátu SDEU se přitom nejeví jako vhodné řešení, neboť lze předpokládat, že SDEU bude předmětné pojmy i dále v budoucnu interpretovat pro různé další způsoby předávání informací, což stávající návrhy definic nepřipouští.